RÅDETS DIREKTIV

af 18. februar 1974

om stabilitet, vækst og fuld beskæftigelse i Fællesskabet

(74/121/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 103,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Den gradvise gennemførelse af en økonomisk og monetær union i Fællesskabet gør det nødvendigt at skabe overensstemmelse i den økonomiske politik, der skal sigte mod gennemførelse af stabilitet, vækst og fuld beskæftigelse i Fællesskabet;

med henblik herpå er der indført procedurer for koordinering af den økonomiske politik på fællesskabsplan, særlig inden for rammerne af Rådets beslutning af 18. februar 1974 om gennemførelse af høj grad af overensstemmelse inden for den økonomiske politik i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater [1];

for at være i stand til at opfylde de krav, som dene koordination stiller, og særlig for at kunne fremme forenelige mål på fællesskabsplan hvad angår stabilitet, vækst og fuld beskæftigelse, må hver medlemsstat råde over et passende sæt økonomisk-politiske virkemidler;

det er uomgængeligt nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne straks kan tage sådanne midler i anvendelse for at styre konjunkturudviklingen i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastlagt på fællesskabsplan,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Med henblik på at opnå stabile priser, ekstern ligevægt, vækst og fuld beskæftigelse i Fællesskabet fører hver medlemsstat sin økonomiske politik på kort og mellemlangt sigt i overensstemmelse med de retningslinjer, som er vedtaget af Rådet i medfør af beslutning af 18. februar 1974 om gennemførelse af høj grad af overensstemmelse inden for den økonomiske politik i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 2

Medlemsstaterne henviser udtrykkeligt til de af Rådet vedtagne retningslinjer, når de træffer vigtige økonomisk-politiske foranstaltninger, for at nå de i artikel 1 omhandlede mål.

Artikel 3

Medlemsstaternes regeringer rådfører sig inden for rammerne af deres egne bestemmelser med repræsentanterne for de vigtigste økonomiske og sociale grupper om hovedlinjer i den økonomiske politik.

Artikel 4

Med henblik på opstilling af programmer for den økonomiske politik på mellemlangt sigt for Fællesskabet udarbejder hver medlemsstat økonomiske skøn på mellemlangt sigt med angivelse af de midler, der skal tages i brug for at fremme en udvikling, der er i overensstemmelse med de i artikel 1 omhandlede retningslinjer.

Artikel 5

Hver medlemsstat vedtager de nødvendige bestemmelser for at de offentlige myndigheder inden for en frist på højst halvfems dage for så vidt det er påkrævet, for en begrænset periode kan nedsætte eller forøge eller i de offentlige udgifter ændre den direkte eller indirekte beskatning.

Artikel 6

Hver medlemsstat opstiller offentlige investeringsprogrammer, der strækker sig over et tidsrum på fem år. Iværksættelsen af disse programmer sker efter konjunkturbestemte krav inden for rammerne af budgetbestemmelserne.

Artikel 7

Hver medlemsstat træffer, såfremt denne mulighed endnu ikke består, de nødvendige foranstaltninger for, at de kompetente myndigheder uden forudgående bemyndigelse midlertidigt kan indefryse provenuet af

[1] Se side 16 i denne Tidende.

overskydende skatteindtægter eller udskrevne lån og senere frigøre disse midler.

Artikel 8

Medlemsstaterne drager omsorg for, at forvaltningen af de lokale myndigheders og i givet fald de sociale sikringsorganers finanser bidrager til opnåelse af de mål og anvendelsen af de retningslinjer, der omhandles i artikel 1. For så vidt det er påkrævet, giver de sig de nødvendige beføjelser til at kunne fastsætte rammerne for de lokale myndigheders og de nævnte organers låntagning.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer de dispositioner, der er nødvendige for straks at kunne gribe ind i de forskellige forhold, der falder ind under de penge- og valutapolitiske myndigheders område, herunder især likviditeten i samfundet, banklikviditeten, kreditgivningen og rentesatserne.

Med henblik herpå giver medlemsstaterne deres penge- og valutamyndigheder mindst sådanne midler og beføjelser — hvis de ikke allerede har dem — som sætter dem i stand til om nødvendigt at foretage følgende foranstaltninger:

— pålægge eller ændre reservekoefficienter, der anvendes på pengeinstitutternes passiver;
— pålægge eller ændre reservekoefficienter, der anvendes på kreditter, som ydes af pengeinstitutterne;
— anvende en »open market«-politik, der giver vide aktionsmuligheder, og som efter behov føres ved hjælp af kort-, mellem- og langfristede værdipapirer;
— ændre lofterne for rediskontering i centralbanken;
— ændre de forskellige interventionssatser, som de penge- og valutapolitiske myndigheder anvender;

Desuden gives der i det omfang, det er muligt, de penge- og valutapolitiske myndigheder, midler og beføjelser, som sætter dem i stand til at iværksætte følgende foranstaltninger:

— ændre de ind- og udlånsrenter, der anvendes af offentlige kreditgivende organer;
— fastsætte eller ændre vilkårene for kreditgivning til privat forbrug, afbetalingssalg og for pantesikrede lån;
— fastsætte de kvantitative eller kvalitative rammer for kreditgivningen.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer, i det omfang de finder det hensigtsmæssigt, de nødvendige foranstaltninger for at være i stand til, for så vidt det er påkrævet, straks på midlertidig basis generelt eller selektivt at fastsætte en grænse for pris- og indkomststigninger.

Artikel 11

For at gøre det muligt at udforme de retningslinjer, som Rådet skal vedtage, samt at følge anvendelsen af disse, sørger medlemsstaterne for hurtig indsamling af de oplysninger, som er nødvendige, og fremsender disse til Kommissionen, så snart de foreligger.

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden tolv måneder efter dets meddelelse. Denne frist udvides dog til to år for så vidt angår anvendelsen af artiklerne 5 og 8.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 1974.

På Rådets vegne

H. SCHMIDT

Formand